

V naší práci se budeme zabývat vztahy českých husitů a utrakvistů k pravoslavné církvi. O tomto tématu bylo mnoho napsáno, ale my bychom se na ně chtěli podívat přísně vědecky. Nejprve uvedeme reprezentativní přehled názorů, podle nichž byl Hus a husité pokračovateli cyrilometodějského pravoslaví na našem území. Podíváme se, zda je tato teorie oprávněná. Dále zjistíme, zda je možné považovat za pravoslavného Jana Husa a Jeronýma Pražského. Pokusíme se to zjistit na základě jejich spisů a zpráv o jejich životě. Zároveň se budeme snažit odpovědět na otázku, zda je možno tyto dva „kostnické mučedníky“ považovat za pravoslavné světce. Zjistíme také, nakolik hrála pravoslavná praxe podávání pod obojí roli při zavedení laického kalicha Jakoubkem ze Stříbra. Podobně se zastavíme u téže otázky ohledně podávání eucharistie dítkám. Pozornost věnujeme také úctě sv. Cyrila a Metoděje u husitů. Rozebereme i husitskou eklesiologii, zejména ty její části, které by mohly objasnit vztah husitů k pravoslavné církvi. A podíváme se také na to, jak se tento vztah v praxi projevoval – např. zájmem o východní církev či svěcením kněží pravoslavnými biskupy. Pokusíme se zjistit, zda ke kontaktu husitů s pravoslavnými křesťany nedošlo také při příchodu vojska Zikmunda Korybutoviče do českých zemí. Velkou pozornost budeme věnovat dvojímu jednání husitů (kališníků) s cařihradskou církví, pokusíme se odpovědět na otázku, kdo byl Konstantin Anglik. Nakonec se zastavíme také u vzájemných vztahů husitů a pravoslavných v Uhrách a Moldávii, kde všude husité žili mezi pravoslavným obyvatelstvem. K práci je připojeno několik překladových příloh.